

Şayet Bir Kadın Bir Erkeğe Tecavüz Ederse 1

– BelkiBirGün · 06 Kasım 2011

"Mitolojiye göre ZEUS ilk yeminli tecavüzcüdür."

"Romalılar, bir kadına tecavüz eden kişiyi, yumurtalıklarını iki taş arasında ezerek cezalandırırdı."

Gazetelerde okuduğum tecavüz haberi, öylesine dudak uçurtan cinsten değildi. Alıştığımız ve her gün görsel medyada gözümüze gözümüze sokulan belki de "Fatmagül'ün Suçu Neydi" gibi izlenme rekorları kırdıran filmlerdeki skandal tecavüz karelerinden biriydi. Henüz çocukluk yıllarımızda tanışmıştık o kaba saba ve ağzı salyalarla dolu çürük ve eksik dişli gözü dönmüş saç ve başı dağınık kötü rollerin adamı "Tecavüzcü Coşkun" 'larla...

Haberlerde sürekli felaket tellallığına soyunan spikerlerin bizlere sundukları görüntülerin, psikolojik-biyolojik-sosyolojik sonuçlarına, hayal kırıklıklarıyla son bulan yargısı son bulmuş davalara alıştık, alıştırdık.

Efendim neymiş, son okuduğumuz ve izlediğimiz haberin özü?

"13.yaşındaki N.Ç ye tecavüz edenlere ceza verilmedi. Suçlular serbest bırakıldı ve dava zaman aşımına uğradı."

Ee bizim toplumumuzda anormal bir durum değil ki bu haber?

Ne varmış yani?

Yazıyı okur okumaz, aklıma yazdığım bir öykümün başlığı gelmişti. "Tecavüz Kaçınılmazsa Zevk Almayı Bileceksin" adlı öyküsel ama gerçek yazım; İlk on dakikada tıklanma sayısı tam 670'di. Yazımın içeriğini merak edenler o kadar fazlaydı ki, akşam saatlerinde yazımın okunma oranı 3624'e ulaşmıştı.

Aynı yazımın ikinci bölümüne ertesi gün yayınladığımda ise, ilk on dakikada tıklanma sayısı üçe katlanmıştı. Yorum yazarların çoğunluğu erkekti. Kadın yazar dostlarımdan özelime "devamını merakla bekliyorum dost kalem" diye mesajlar gizli yazılmaktaydı.

Oldukça düşündürücü bir durumdu. Aynı yazıyı başka bir sitede yayına verdiğimde kadınların hışmına uğramıştım. Bu da oldukça ilginç bir etki-tepki gelişmesiydi.

Henüz yazımın ilk bölümünde bu şiddetle karşı duruşa yanıtımı öğrenmek isterseniz, o sitenin ve yazımın linkini aşağıda vereceğim.

Nedense Sn. Arzu Kök yazım dostumuzun "Erkek Egemen Politikalar ve Tecavüz... " adlı yazısı, bana geçmişte aldığım tepkileri anımsattı.

Uygarlık geliştikçe, canım ülkem batıya yakınlaşıp emperyalist evrim geçirdikçe hileler de artıyor, kanunlar çıkartılıp suçlular masumlaştırılıyor. Ebebeynler başlık paralarını arttırıp ikna ediliyor, suçlu hapisten yırtıyor bir de çocuk yaşta yasal eşe kavuşuyor.

Batı ülkelerinde direnen kadınlar "cadı" diye adlandırılıp yakılan daha sonra da fuhuş batağına sürüklenen yine aynı kadınlar olmuştu. Kapitalizmin yükseldiği ülkelerde direnen kadının rolü bu kez de ahlak çözülmesi diyalektiğiyle rolü değişmiştir. Genelevler artmıştır. Kadın ve erkek nesnel objeler,

sosyal toplumlarda " kullanılan ve kullanan" yaşam arenasındaki yerini almıştır.

80'li yılların başında Amerikan Yapımı düşük ahlak ve bozuk aileleri konu eden filmler, "Dallas" gibi dizilerle AŞK kutsallığını yitirmiş, yerini "yap-boz" kısa sürede tüketilen birlikteliklere bırakılmıştır.

Anımsar mısınız, 90'lı yıllarda ülkemize gelen Papa II. Paul'a basın şu soruyu sormuştu:

"Efendim genelevler hakkında düşünceniz nedir?"

Vatikan'ın dini efendisi sorulan soruya çok şaşırmişti. Nedeni ise %95'i Müslüman olan bir ülkeye ayak basmıştı. Genelevin ülkemizde var olabileceğini hiç düşünmemiş olmalı ki, soruyu şu şekilde yanıtlamıştı:

"Burada genelev var mı?"

Tecavüzün tarihçesini kafamda evirdim çevirdim, düşünmeye başladım.

Tecavüz sözcüğünü ve tecavüzcü imgesini nedir, ne değildir, ne anlama geliyor, diye sorguladım kafamda.

Tecavüz; "bir kişinin kendi isteği ve bilinçli onayı olmadan cinsel ilişkiye zorlanması" diye tanımlanabilir. Daha açık ifadeyle bir kişiye güç kullanarak, tehditle, uyuşturucu, ilaç ve benzeri maddeler kullanarak, kendi isteği olmadan zorla cinsel ilişkiye zorlanmasıdır.

Bir diğer ve farklı tecavüz şekli de eğer kişinin yaşı küçükse, mental bozukluğu varsa, doğru karar alamayıp, rasyonel karar verebilme yetisinden yoksun bir yaştaysa, bu kişilerle de cinsel ilişki tecavüzdür.

Çocuklukta başlarına gelen böyle bir utancın izleri kendilerinden, ailelerinden bile kendilerini korumadıkları için nefret edebiliyorlar.

Örnekleri oldukça fazla olan ülkemizde tecavüz vakaları adaletin kefesinde oldukça kabarık dosyaları mevcut olduğu gibi gelişmiş ülkelerde de tecavüz vakalarına rastlamak mümkündür.

Öyle ki tecavüze uğramış kadın bazı olumsuz duygularla kendi içinde de duygusal çatışmalar yaşayıp, kendisini sorumlu da tutup şikâyette bulunmuyor. Hatta suisid (kendini öldürme) girişimlerinde bulunarak ruhsal dengesi bozulabiliyor.

Aile içindeki tecavüzler, yakın akraba(baba-dayı-enişte-amca) gibi enstest ilişkiler, yaşı küçük kız çocuklarının zorla ve korkutularak dedesi yaşındaki erkeklerle evlendirilmesi yurdumuzda sıklıkla tanık olduğumuz örnekleridir.

Bazı bölgelerimizde ve illerimizde aşiret reisinin "ölüm" fetvalarıyla sonuçlanan "töre" adını verdiğimiz kuralların geçerli olduğunu hepimiz artık biliyoruz.

Bir de savaş dönemlerinde kadınların yabancı askerler tarafından cinsel ilişkiye zorlanmasıyla tecavüzler, alışlagelmiş hep bir araç olmuştur. Nedense savaş esnasında ülkeyi fetheden gücü elinde bulunduran askerler çocuk -kadın gözetmeksizin tecavüz ederek o ülkenin erkeğinin yenilgisine neden olmayı hedeflemiştir.

Kurtuluş savaşı öncesi yurdumuzu yakıp yıkan Yunanlılar, Ege Bölgemizde, tarihin yazdığı utanç tablosunu unutmamız mümkün değildir.

İç Anadolu'ya kadar yakıp yıkmışlar, yüzlerce kadın ve çocuklarımızı öldürmüş ve tecavüz etmişlerdir.

Gelelim Uzak-doğuya: Filipinlerde 10 yaşındaki kız çocukları devlet eliyle fuhuşta çalıştırılıyor. 20 yaşında emekli ediliyor. Tüm sağlık kontrolleri ücretsiz olarak devlet tarafından yapılan Filipinli küçük

kadınlar sex ticareti ülkesi olarak tanınıyor ve biliniyor.

2.dünya savaşı sonrası halen ruhsal ve fiziksel izlerini taşıyan yüzlerce Koreli kadın, ölene kadar acı bir utançla yaşamışlardır. Japon askerlerine hizmet etmeyi reddeden kadın hemşireler ve çalışan memurelerden yaklaşık 500 Okinawalı ve 1000 Koreli kadın tecavüze uğradıkları gibi askeri kuvvet kullanılarak açılan genelevlerde cinsel ilişkiye zorlanılmıştır.

Günümüzde bunu örneklersek, savaş döneminde cinsel şiddetlere en tanınan gelenlerin başında Bosna-Hersek-Kosova-Irak -Kıbrıs-Azerbaycan, Afrika Ülkelerindeki Savaşlar gelmektedir.

Amerikan askerlerinin Iraklı kadınlara, erkeklere ve çocuklara tecavüz edip videolara aldıkları, hatta uluslar arası adaleti aşarak, hiçe sayarak dünyanın gözü önünde tutuklu haldeki esirlere tecavüz ettiklerine televizyonlardan tanık olmadık mı?

1992 ve 1993 yılları arasında tam 20.000 Müslüman kadına tecavüz edilmiştir. Bunların birçoğu hamile kalmaya zorlanmış, savaş zamanlardaki koşulların yetersizliğinden dolayı kürtaj olamamıştır. Savaş sonrası bu kadınlar toplumdaki dışlanırken üstüne üstelik her biri "utanç kaynağı" olmuşlardır.

İşin en kötü ve insanlığa sığmayan yanıysa, tecavüz edenlere hiçbir ceza kesilmediğidir; ağır duygusal ve ruhsal faturayı ödeyen de tecavüze maruz kalmış kişidir.

Peki, bu durum nedir?

Kadın ve çocuklara yönelik fiziksel şiddetin neticesinde artan intihar vakaları düşündür müyor mu yetkilileri?

Anımsar mısınız ve hangimiz unuttuk ki? Hüseyin Üzmez diye 70'li yaşlarda bir adamın 13 yaşındaki bir kıza tecavüz ettiğini? Hatta Adli Tıp Prof.Dr. un "artık baskılara dayanamıyorum" diye istifa ettiğini? Yasalar önünde ibretle tartışılan bu tecavüz vakası; adli tıpta bile kanıtlandığı halde devletin militarist bir rol oynadığına tanık olmadık mı gözlerimiz? Taraf Gazetesi yazarı suçlu, tacizci adam elini kolunu sallayarak sanki hastaneden şifa yoluyla taburcu olmuş gibi özgür bırakıldı.

İzninizle bu tür davalara biraz feminist pencereden bakacağım: Nedense canım ülkemde adalet erkeği haklı çıkartıyor. Genelde teşhir edilen ve suçlu bulunan asıl mağdur 10-13 yaşındaki çocuklarımız oluyor.

Bir iş kadını olan arkadaşım vergi borcu nedeniyle tam bir ay Edremit Cezaevinde yatmıştı. Bana hapisane anısını anlatırken, önce "yaz bunları sana iyi malzeme" dedikten sonra beş kadının yaşam öyküsünü şu şekilde özetlemişti:

"İlk gün çok korkmuştum. Hatta o gece uyuyamamıştım bile."

Merakla sormuştum:

"Neden, yatak mı çok kirliydi?"

"Ne yatağı ya!.. İnsanın uykusu gelince yatak mı arar gözü? Öldürüleceğim korkusu sarmıştı beni."

"Aa, neden ki?"

"Neden olacak!.. Hapishanenin onarıldığı ve yatak yokluğu yaşadığı bir zamana denk gelmiştim. Ağır ceza almış kadınlar bölümüne yatırılmıştım. Aynı koşu beş kadın adam öldürmekten müebbet hapis yatıyordu. Onlara hikâyelerini sorduklarımda kendilerine tecavüz eden yakınlarını öldürdüklerini anlattıklarında çok şaşırılmıştım. Biri amcasını, biri eniştesini, bir diğeri kocasını intikam adına öldürmüşlerdi. Diğer iki kadın da evlerine zorla girmiş 'namusumu kurtarmak için öldürdüm' dedikleri

hiç tanımadıkları adamları öldürmüşlerdi...”

Sonuçta kanunlarımızın yanlış uygulamalarına tanık oluyoruz. Tecavüze uğrayan kadın ve çocuklarımızın hakları resmen militarist bir baskıyla ellerinden alınıyor. Ve mağdur kadınlarımız hukuksal alanda bir mücadele göstermedikleri gibi korku kültürüyle baş başa kalıyorlardı. Uzayan hukuk mücadelesinde tecavüze uğrayan kişi teşhir ediliyor ve kendi fiziksel çevrelerinde AİDSLİ gibi “toplumsal afroz” edilme korkularıyla başa çıkamayacağını düşündüklerinden, şikâyet etmiyor ve çekincede kalıyorlardı. Gelişmiş ülkelerin başında gelen ve dünyada ilk kez eşcinsel evliliklerinin yasal olduğunu bildiğimiz İngiltere’de ağızımız açıkta kalacak, akılları donduran bir tecavüz olayını basında okumuştum. Bir İngiliz binden fazla kadına zorla tecavüz ediyor ve içlerinden sadece bir kadın şikâyette bulununca tutuklanıyor. Kadınlar adlarını ve kimliklerini saklı kalma şartıyla, neden şikâyette bulunmadıklarını açıklıyorlar. Nedeniyse “korku” ve yukarıda belirttiğim nedenlerdi.

Sonuç;

Bundan tam sekiz sene önce onlarca koca adam tarafından tecavüz edilen 13 yaşında olan N.Ç adlı kız çocuğumuz artık 21 yaşında genç bir hanım. Dava uzadıkça uzamış ve lehine sonuçlanmış.

Bu haberi okuyunca dudaklarımızdan şu sözcükler dökülüyor:

“Aman canım o da bir şey mi? 60 yaşındaki adam Manisa’da 1,5 yaşındaki kız çocuğuna defalarca tecavüz ediyor da ona ceza verilmiyor.

“Aman canım o da bir haber mi? Antalya’da 5 yaşındaki çocuğa tecavüz ediliyor, mahkemeye akrepli polis korumalarıyla getiriliyor. Sanki adam bir şehrin fatihi...

“Aman canım o da bir haber mi? Kayseri’de Bayramda kaybolan iki küçük kız kardeş, komşuları tarafından tecavüz edilip, evinin bodrumuna gömülüyor, üzerlerine beton dökülüyor.

Bu sapıklara ceza verilmiyor. Ruhsal dengeleri bozuk, diye akıl ve ruh sağlığı merkezlerine yollanıyor.

“Pedofili” teşhisi konuluyor. Tedavi görüp, salınıyor. Bizler de yinelenen tecavüz vakalarını okuyup, izliyoruz. Alışıyoruz vesselam... En utanç verici, yüz karası, insanlık dışı bir vakayı doğal görebiliyor, “e normal” diyebiliyoruz.

Yazık ki ne yazık!..

Oysa, bir zamanlar ahlak değerlerimiz oldukça yüksekti. Ve o yıllarımızda, hapishanelerde idamlık mahkûmlarımızda bile “onurlu bir duruş” a tanık olurduk.

“Mahkûmlar sübyancı mahkûmu, şişleyip öldürdüler. Veya “mahkûmlar sapık sübyancıyı kemeriyle hücrelerinde astılar” benzer haberleri okur okumaz,

“oh olmuş, pislik hak ettiğini bulmuş,” derdik.

Peki, ya şimdi ne değişti de suçlular baş-göz ediliyor?

“AB ye gireceğiz” diye adaletin terazisinin vidalarını gevşetip ayarını mı bozduk?

Yoksa adaletin bir kefesine giren devletin eli mi ağır geldi?

Toplumun en nadide sosyal yapı taşlarından “ahlak değerlerimiz” erozyona mı uğradı?

Dini idare ile yönetilen ülkelerden Arabistan, şu zaman aşımına uğramış N.Ç vakasında, acaba şeriat yasasını uygular mıydı, yoksa onlar da mı sumen altı ederdi?

Öyle ya, 1500 yıl önce kız çocuklarını sarı çöllerin kızgın kumlarına diri diri gömmelerinin sebebi neydi ki?

Bizler genelde buzdağının görünen yüzüne bakmaktayız
Peki, bir kadın, bir erkeğe tecavüz edebilir mi?
İkinci soru: Ederse yargılanma sonucunda nasıl bir gelişme olur?

Yazımın uzunluğu nedeniyle iki bölüm olarak yazdım. İkinci bölümde belgite vardığım “bir kadının bir erkeğe tecavüzü” hakkındaki gelişmelerde buluşmak umuduyla.

Sevgi ve Saygılarımla

Emine PİŞİREN

05.11.2011

Not: ” Tecavüz Kaçınılmazsa Zevk Almayı Bileceksin” adlı yazımın Link Adresi: <http://www.edebiyatdefteri.com/yazioku.asp?id=55913>